
NIEUSZCZYPLIWY (1) *ai*

L pl nieuszczypliwych.

Sł stp, Cn, Linde brak.

praw. Niemający znamion przestępstwa; cywilny:

W połączeniu szeregowym: SarnStat 1127 cf Wyrażenie.

Wyrażenie: »sprawa nieuszczypliwa«: aby poddanym [...] było wolno w sprawach Rycerskich y lennych/ wsczypliwych y nieufczypliwych/ y w którychkolwiek innych Swietckich [in causis militaribus, feudalibus, Civilibus, et criminalibus, sive quibuscumque aliis Secularibus JanStat 912] do Króla Iego M. appellować SarnStat 1127.

Cf **USZCZYPLIWY**

KK